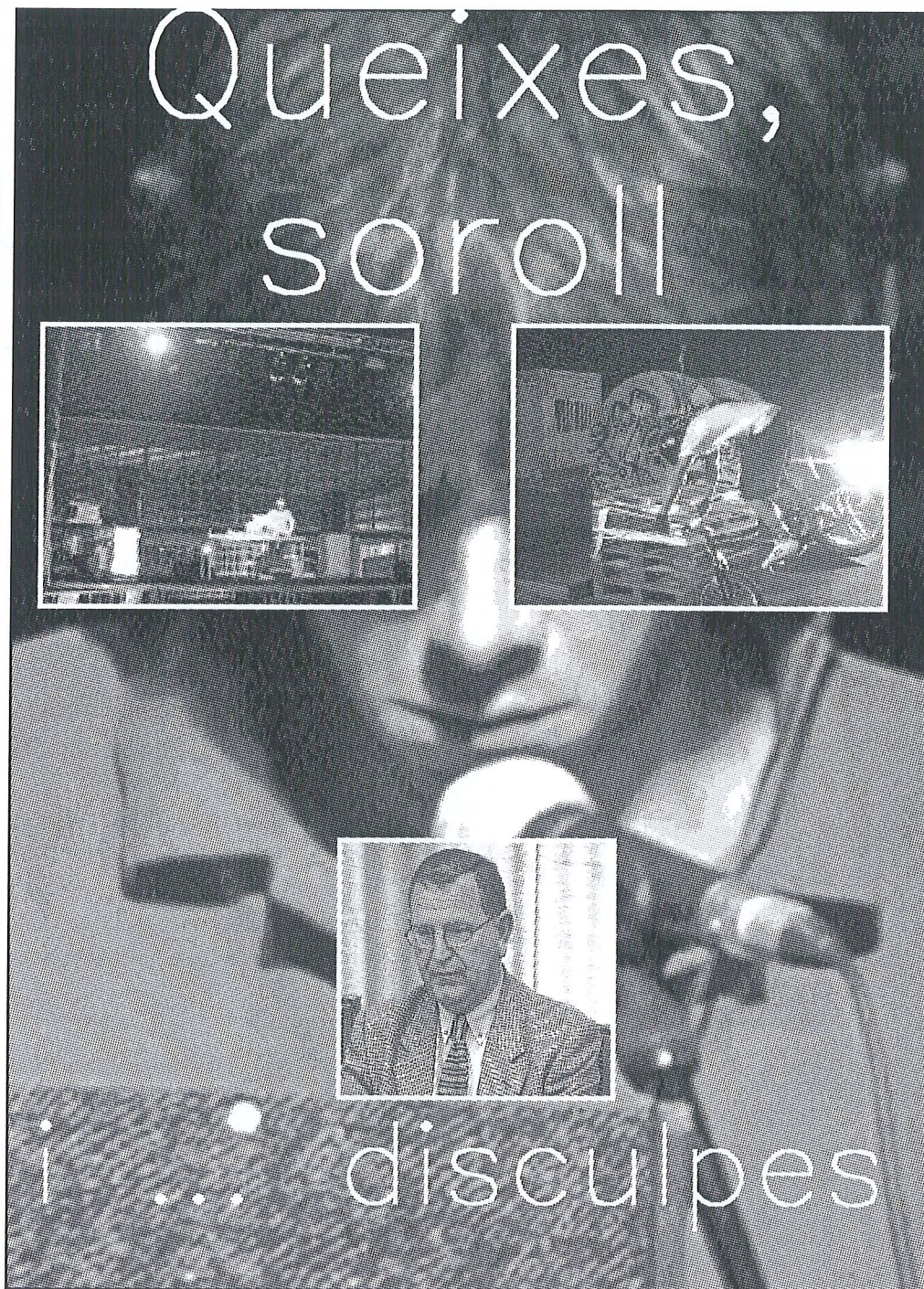

la veu de benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 13 D'AGOST DE 2004 • NÚM. 446 • ANY X • 0.75 EUROS

MISCEL·LÀNIA: La secció més copiada de La Veu inclou cartes, opinions i col·laboracions

Pintures per a
l'Ermita de Sant Gregori

El Benicarló guanya al
Càlig per 0-4 al partit
de pretemporada

446

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

- 2 EDITORIAL
L'esbarjo i el descans han de ser compatibles i l'Ajuntament està ací per fer complir les lleis per igual
- 3 EL TEMA
La regidoria de Cultura organitza un acte "cultural" amb diskjockeys que no deixa dormir els veïns fins les sis de la matinalda
- 6 SENYORA GARCIA
Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada
- 7 BREUS
La Veu els acosta en format breu novetats sobre el patrimoni local, la Coral Kylix o la macrotrabada fallera
- 15 ESPORTS
Lorenzo Fontana s'incorpora al Benicarló FS, que segueix amb els partits amistosos d'estiu abans de l'inici de lliga

Entre el poc i el massa

Dissabte passat es va reviuire una nova edició d'un vell conflicte. En moltes ocasions resulta difícil conjuminar la necessitat d'esbarjo i diversió del jovent amb el dret al descans del veïnat. A Benicarló hi estem acostumats. Tots sabem de gent que literalment fuig del poble perquè té prop de casa una falla o perquè li fa l'efecte que li han plantat les penyes baix del llit. Resulta difícil -en moltes ocasions impossible- trobar aqueix punt de mesura que satisfaga a tots i, en moltes ocasions, els polítics s'han de banyar, baixar a l'arena i posicionar-se a favor

d'una de les parts i, per tant, en contra de l'altra. És el que té ser polític, s'han de prendre decisions i no sempre es pot quedar bé amb tothom.

El senyor Flos s'ha disculpat per les molèsties que van patir els veïns de l'avinguda del Marqués; estranya figura aquesta de demanar disculpes un polític i cal reconèixer que aquesta actitud honora el nostre megaregidor. Però, algú els demanarà disculpes als que sofreixen unes intenses nits de coets o música a tota pastilla durant set dies a l'any i no només una vegada al cap de mil ?

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA,

ben torrada per a la Banda de Música que se'n va a terres gallegues a fer sentir la música que fem a Benicarló i per al seu director, Pablo Anglés, pel recent premi de composició que ha guanyat. Deixeu ben alt el nom del poble, passeu-ho bé i la nostra més sincera enhorabona.

PANISSOLA,

per al regidor d'Obres i "Cervells " que ja estem a festes i n'hi ha un munt de passos de vianants i senyals horitzontals per pintar. En alguns llocs com la plaça de la Consti hi ha un veritable caos. Com no s'esborren els vells ... A veure si per a festes tenim el poble com cal.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

L'Ajuntament no deixa dormir

text REDACCIÓ

Els veïns de l'avinguda Marqués de Benicarló van passar el divendres a la nit pràcticament en vela. La culpa la va tindre un concert que es realitzava en l'esplanada de la llotja del port a càrrec de diferents dj's de la ciutat. Els organitzadors van començar amb les proves de so a les set de la vesprada. Des d'eixa hora i fins a les cinc de la matinada, els bafles no van deixar de sonar.

"El volum era tan alt que els objectes de dins de casa tremolaven" relata Josi Ganzenmüller, un dels veïns de l'avinguda que viu en un quint pis. Els veïns van començar a impacientar-se quan van comprovar que les hores passaven i que no cessava l'activitat. Indignats, van començar a cridar la

Policia Local per a reclamar per l'excessiu volum de la música, que els impedia el descans en les seues vivendes. "Primer baixes les persianes a pesar de la calor que feia, però ni amb açò s'aconseguia amortir la música" assegura un altre dels veïns afectats.

La policia local va informar els veïns que l'activitat estava autoritzada pel regidor de Cultura, Francisco Flos i que tenia permís fins a les sis de la matinada. La indignació va pujar de to entre els afectats i un d'ells va cridar diverses vegades al propi alcalde de la ciutat, Jaime Mundo, per a comunicar-li els fets. "No va contestar i en el telèfon que teníem del regidor ens van negar que visquera allí" han dit els veïns.

A les quatre i mitja de la matinada, un dels veïns va presentar una denúncia pel fet davant la Policia Local. Segons va assegurar, els agents ja havien rebut tres denúncies pels mateixos fets. A les cinc de la matinada, entre impotent i atònit pel que estava veient, un veí va decidir cridar la Guàrdia Civil. En eixos moments, no obstant,

L'Ajuntament va organitzar un acte musical fins altes hores provocant les queixes veïnals

una agent municipal va exercir com a mediador i es va acostar a l'escenari on s'estava duent a terme

l'esdeveniment. Va demanar a un dels organitzadors que per favor cessaren l'activitat, comunicant-li les protestes veïnals. Voluntàriament i a pesar de tindre permís fins a les sis de la matinada, es va decidir posar fi al concert. En eixos moments van arribar els efectius de la Guàrdia Civil, que no van arribar a intervenir.

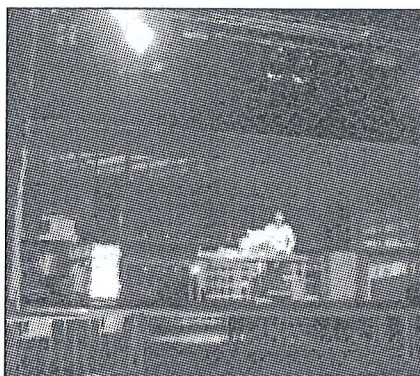

Foto Povet

Els veïns no entenen "com és possible que l'Ajuntament autoritze un espectacle que es paga amb els diners de tots i que no ens deixa dormir". Un altre dels veïns, un turista de nacionalitat francesa, opina que "si el que pretenen amb estes activitats és atraure al turisme, estan aconseguint l'efecte contrari" i reclamava el seu dret al

descans. "Quan fan activitats per esta zona a l'una o les dos de la matinada han finalitzat i el volum de

la música no és tan alt" assegura. En este sentit, tots es preguntaven si no hi ha una ordenança municipal o alguna llei que regule este tipus d'espectacles musicals a l'aire lliure i que permeta al seu torn, el merescut descans als veïns.

La Veu de Benicarló ha tingut accés a una ordenança municipal que regula la convivència ciutadana en la ciutat, publicada en el BOP de Castelló el 13 de gener del 2000. En la mateixa es fa referència a la necessitat comptar amb una autorització municipal per a realitzar balls, revetles i altres actes semblants. Els organitzadors de l'esdeveniment del divendres la tenien fins a les sis de la matinada, concedida pel regidor de Cultura. No obstant, en la mateixa ordenança s'assenyala que el període de descans nocturn està comprès entre les vint-i-dos hores fins a les vuit del matí del dia següent, durant els quals "no es podrà pertorbar la tranquil·litat ciutadana amb veus o per mitjà del funcionament d'elements sonors en tons desconsiderats", extrem que va incomplir l'activitat del divendres. Així mateix, es regula que "la intensitat dels sorolls, en cap cas, haurà de superar els 35 db".

Benicarló: Soroll sense control

Segons afirmen els veïns, es van superar amb escreix estos nivells.

Disculpes de Flos

Les queixes han provocat que Francisco Flos, regidor de Cultura, demane disculpes públicament per l'esdeveniment celebrat amb el seu consentiment. Flos ha al·legat que, després d'estudiar diferents emplaçaments, es va considerar per part dels organitzadors i dels tècnics de l'àrea que "l'esplanada era el lloc més idoni per les característiques de l'espectacle" tant d'espectacularitat com de so. L'edil de Cultura ha demanat disculpes davant de les reclamacions que s'han rebut en l'ajuntament i ha lamentat el perjudici que s'ha pogut ocasionar. Flos s'ha compromés a estudiar més detingudament la ubicació dels diferents espectacles "a fi de causar les menors molèsties possibles als ciutadans".

Però respecte d'això de la ubicació dels espectacles que se celebren en la ciutat, els veïns afectats tenen un suggeriment: que es traslladen a la partida Sanadorlí, on viu Jaime Mundo, alcalde de la ciutat. La irònica proposta queda reflectida en una instància que pensen dirigir al primer edil acompanyant l'arreglada de firmes que han iniciat per a protestar per l'actuació que es va celebrar el divendres a la nit. La incom-

Foto Povet

patibilitat d'horaris festius i de descans nocturn és una situació que es repeteix al llarg i ample de la ciutat durant tot l'any. La ubicació de la fira, per exemple, sol alçar les protestes dels veïns que, durant tot el dia, han de suportar música i soroll a volums elevats que arriben a superar amb escreix els que es podrien considerar com normals. D'altra banda, durant la celebració de les Falles, petards i casals es porten la palma quant a protestes es referix. El consistori estableix tots els anys un horari de llançament de material pirotècnic, que normalment sol ser de vuit a deu del matí. Fora d'eixe horari, tan sols es pot disparar material pirotècnic quan s'obté el corresponent permís. No obstant, de tots és sabut que eixir al carrer en Falles suposa sortejar el llançament de petards a qualsevol hora i en qual-

sevol racó de la ciutat.

La situació més tensa la viuen els veïns dels casals fallers que, al voltant de l'una de la matinada són despertats per la música dels casals, que a eixa hora solen començar la festa nocturna. En este cas, i excepte comptades excepcions, tampoc es respecta el descans dels veïns.

Per no parlar de les Festes Patronals, quan la instal·lació de les casetes de les Penyes és motiu de queixes per soroll. D'altra banda, els que viuen en la contornada de la pista del Poliesportiu, aguanten estoicament revetlles, concerts i espectacles. L'absència d'una normativa definida respecte d'això del volum màxim que poden aconseguir els espectacles que se celebren a l'aire lliure, impedeix que es pugua conciliar dos drets dels ciutadans: el merescut descans després de la jornada laboral i eixir de marxa i divertir-se fins a altes hores de la matinada. Potser la solució és molt més senzilla i passaria per habilitar un espai en un lloc fora del nucli urbà que es convertira en centre d'oci. O que tots prenguem consciència i comencem a controlar, de manera voluntària, el volum en els espectacles que se celebren a l'aire lliure. Tots tenim dret a tot, però sense pertorbar els drets dels altres.

És simplement una qüestió de respecte i responsabilitat.

El Bloc vol requalificar la zona nord

Les protestes veïnals que han elevat contra el consistori els veïns de la zona Nord de Benicarló continuen sent motiu de comentaris en la ciutat. Ara ha sigut el Bloc qui ha expressat la seua opinió respecte d'això, assegurant que recolza als veïns en les seues reivindicacions davant de l'equip de

govern. En este sentit, Sergi Pitarch, edil del Bloc, ha explicat que la situació de les tres partides que componen la zona és complicada respecte d'això de la regeneració de la costa que els veïns han sol·licitat.

Pitarch afirma que el consistori no té competències per a actuar en este àmbit, que correspon a

Costes "però tampoc ha fet res per a reclamar actuacions" als organismes oportuns. El regidor del Bloc considera que la primera de les actuacions que s'hauria d'adoptar per a solucionar els problemes de la zona és "requalificar la zona en el nou PGOU" ja que mentrestant, "qualsevol actuació serà sempre provisional".

Escenificació

La guillotina

text ROBESPIERRE

Des de fa uns mesos s'ha notat un increment de l'activitat política per part dels dos grups, encara ara, a l'oposició.

Per què diem encara ara? Senzill, pot canviar ben aviat. L'apropament entre els dos grups opositors al PP, sembla cada vegada més evident, si tenim en compte la bona quantitat de mocions que porten aprovant darrerament entre els dos. Si hom pensa que l'estiu sempre sol adormir el més pintat, i els polítics no en són menys, òbviament, aquesta frenètica i compulsiva presentació de mocions, només pot obeir a una planificada finalitat: la presentació d'una moció de censura.

Veiem-ho en retrospectiva. Per activa i per passiva, els dirigents de país d'ambdues executives no se n'han cansat d'afirmar que la situació de la nostra ciutat era un cas estrany i que calia canviar-lo. Redreçar-lo, millor dit.

Encara que ací es mirava cap

un altre lloc quan sortien aquestes declaracions, a ningú se li escapà que les pressions per a portar a bon termini l'acord que no es va arribar a fer a començament de legislatura, entre PSOE i BLOC, ara s'ha de fer, com siga. És una qüestió de números, però a nivell de país.

Si a açò li afegim, a nivell local, que l'alcalde Mundo ja ha deixat ben clar que ell farà el que voldrà, independentment de les mocions que li presenten, que per això és l'alcalde, tot pareix indicar que acabat l'estiu el re-recanvi, PSOE per PP, serà una realitat.

A més, des de les files del PP no se n'estan de provocar l'oposició perquè presente la famosa moció de censura. Sobretot perquè després que el BLOC fes l'espantada de l'acord amb el PP, aquests poden quedar, ara, molt més com uns màrtirs de les martingales d'aquests dos partits.

Ara bé, així com el BLOC per Benicarló ha demostrat que aquestes històries, sembla, li la porten fluixa, vist com han dilapidat en menys d'un any la credibili-

tat obtinguda durant les legislatures anteriors, al PSOE la cosa li pot sortir més cara, bastant més cara.

Amb l'escenificació acabada, la pregunta del milió, quina repercussió pot tindre aquest aranjament, a nivell local, obligat per la cúpules del seus respectius partits?

Al BLOC tant li fa, no té res a perdre (la tendència que va acabar amb les europees ho ha deixat ben clar, més baix ja no pot caure); el PSOE perdria la credibilitat que fins ara havia mantingut en la majoria de les seues accions (segurament amb una important divisió interna i la desconfiança del seu electorat); i el PP, perdria l'alcaldia però recuperaria un mínim de credibilitat, (quin màrtir tindrem en Mundo, amb només la seua acta de diputat autonòmic, pobret ell!). Al final cadascú farà el que voldrà, però ja veureu, d'ací tres anys, el PP, majoria absoluta una altra vegada!!! Temps al temps.

laveudebenicarlob@eresmas.com

Tolito

La posició de força adoptada conjuntament per nacionalistes i socialistes al darrer ple ha disparat els comentaris entorn a una moció de censura. El Bloc la necessita urgentment per a tenir una oportunitat de sobreviure electoralment al "pacte de la misèria". Els rumors circulen. La gent d'Escuder per a demostrar que també vol aportar coses positives a Benicarló. Dues urgències comunes que fan trontollar la corporació local que llença frases a l'oposició com esta: "vostès tenen la majoria, poden fer el que vulguin". Una forma gens subtil d'incitar a l'atac. Una manera un poc xulesca de publicar la

incapacitat per al govern en minoria, les poques ganes de seguir endavant.

Influeix també la certesa que hi ha al PP local del benefici a mig termini que suposaria l'eixida forçada del poder. S'agafen als resultats d'experiències similars de poblacions veïnes i a la dificultat afegida d'un govern bipartit. A més, compten amb un tercer argument que no els ha fallat mai: els amics de la premsa. Molts d'ells ja estan lluitant per la posició preferent d'eixida i recorden setmanalment qui són els bons, qui els dolents, què és democràtic i què no ho és. El desembarcament periodístic el tenen enllestit. Només cal que Escuder i Guzman donen l'ordre. Llavors sabrem qui treu bilis per la boca.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 445

text EL LECTOR

Abans de començar vull fer un parell d'observacions. La primera fa referència a l'entrevista que fa un parell de setmanes li feien al secretari comarcal del Bloc. Un amic molt malpensat em va dir que la resposta a la pregunta que li fan a Ferrer sobre les relacions entre els actuals regidors del partit i els anteriors té una altra lectura. El meu amic diu que és clar que no hi ha desavinences, perquè tampoc no hi ha avinences. Ni una cosa ni l'altra. És que el meu amic és molt maliciós. La segona cosa que volia dir fa referència als fastigosos i repetitius "i tu què, no fas vacances" o "quan tens les vacances?" o "ja deus estar a punt de començar les vacances". Tothom parla de vacances. Es veu que a l'agost no hi ha altre tema de conversa. Tothom ha de fer vacances. Fins i tot he arribat a preguntar-me si hi ha alguna persona que treballa a l'agost que no siga jo. Aquests pesats em fan sentir fora de lloc i fins i tot em fan carasses quan els dic que no, que no faig vacances, que a mi m'agrada treballar a l'agost i xalo de veure els altres sense fer res. Total, tantes vacances tantes vacances per a després veure'ls vagarejant pel poble sense saber on pondre. Jo, com ja vaig fer la setmana passada, seré una mica més breu que de costum, així no se'm considerarà una persona tan estranyota.

La lectura del tema de la setmana ha despertat en mi unes sensacions que ja fa molt de temps que no experimentava. En fraccions de segon van passar pel meu cap imatges de la Inquisició, col·legis religiosos franquistes, Tejero, formació

del espíritu nacional, cilicis, penitents... Fins i tot m'he arribat a preguntar si té alguna cosa a veure allò de l'asento religioso que diuen que té el nostre poble. De la mateixa manera que quan una cosa no ens agrada no ens la mengem, o apaguem al tele si ens avorreix, l'únic que ha de fer un integrista d'aquests que s'han escandalitzat és no passar per davant del sacrilegi. Massa fari-seus. El més vergonyós del cas ha estat la baixada de pantalons que ha protagonitzat el nostre alcalde en fer cas de les queixes d'aquests intolerants. Proposo que tothom vaja a veure'l per tal de plantejar-li qualsevol bajanada del mateix nivell que l'exposada. A vore què fa. També vull proposar que es faça públic el nom de les persones que han presentat la denúncia i en nom de qui.

M'ha agradat molt la ressenya del passat ple de l'Ajuntament. Per primera vegada m'ho he passat bé llegint una crònica d'un ple municipal (és clar, després de Bernat Carranza). Tant de bo no siga la darrera vegada. Les frases es podrien posar en un marquet.

Això de les queixes del veïns de les partides del litoral Nord ja comença a cansar-me una mica. Potser tinguen raó si ens comparem amb els pobles del costat, però darrere les reivindicacions em fa la sensació que hi ha alguna altra cosa que no té res a veure amb interessos polítics. Segurament estic equivocat.

Magnífica tornada de Carles Lluch. He de reconèixer, senyora Garcia, que quan volen, els seus col·laboradors són insuperables. M'agrada el tema que proposa Lluch i em sembla que d'exiliats interiors n'hi ha molts més del que ens pensem.

Veig que la secció "la meua banda sonora" té una certa con-

tinuïtat. Me n'alegro, perquè m'agrada, però no sé què té el/la senyor/a Cos amb el petador grup Camela. Segur que no hi ha cap lletrista que supere allò de "*ven, comprendelo, es imposible nuestro amor, porque entregué mi corazón, a la mujer que quiero yo*". Ni Steely Dan, ni Dire Straits ni els Stones.

El ja habitual senyor Soto ha omplert les pàgines centrals de merda, perquè n'ha repartit a tort i a dret. Ha defecat damunt de tothom. Sembla que és la personificació del col·lector de pluvials que l'estiu passat va omplir de femtes la platja del Morrongo.

San Abdón sí que és un crític. No té pèls a la llengua i diu el que pensa amb sinceritat, amb la garantia dels seus coneixements. No vaig anar a veure "El Brujo", però després de llegir el que diu San Abdón, no me'n penedeixo.

A vore si ho he entès. Resulta que s'obre un altre local públic sense llicència i l'ajuntament, tot i les actes aixecades per la policia local, no el pot tancar. Això sí que és casa pepe merda!

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Una de dos, lleven el sumari, o tenen una mica més de cura amb ell. Aquesta setmana només n'hem encertat tres de cinc.

laveu

debenicarló

CAP ALS 10 ANYS

text NATALIA SANZ

Breus

LOCAL CENTRE COMERCIAL

L'ajuntament de Benicarló ha requerit a l'open-air obert recentment en el centre comercial de Benicarló la documentació corresponent a l'obertura de l'establiment i ha advertit els propietaris del local de la possibilitat de clausura del mateix si no s'esmenen els errors detectats en el procés d'obertura. José Antonio Redorat, regidor d'Urbanisme ha explicat que després de rebre la notificació de la Policia Local en què s'informava de la carència de documentació del local, es va obrar en conseqüència "sol·licitant-los la documentació pertinent i informant-los que s'obviaren de realitzar qualsevol activitat ja que no tenien llicència per a això". En este sentit, l'edil d'Urbanisme diu que "se'ls ha advertit de la possibilitat de clausura del local" si no legalitzen els permisos dins del termini que el consistori els ha marcat.

IMMOBLES PATRIMONIALS

Francisco Flos, regidor de Cultura, ha anunciat que la compra de la Casa del Marqués per part del consistori està molt pròxima, gràcies a "una modificació pressupostària que es va aprovar en l'últim Ple municipal" i que permetrà que este edifici

passa a ser propietat municipal. Flos ha anunciat que "ara només faltará la firma del conveni de compra amb els propietaris". Flos també ha desvelat que en la mateixa modificació pressupostària es trobava inclosa una partida destinada a la compra d'un edifici annex a la Biblioteca Municipal que permetrà la seua ampliació. "Instal·larem un ascensor i totes les mesures necessàries perquè l'edifici siga adaptat" assegura Flos, ja que el nou immoble estarà comunicat amb l'actual Biblioteca per l'interior. Com en el cas de la compra de la Casa del Marqués, Flos ha anunciat que "en les pròximes setmanes firmarem el conveni amb els propietaris".

REDACCIÓ DEL NOU PGOU

L'empresa Territori i Ciutat serà l'encarregada de la redacció del nou PGOU de Benicarló. La adjudicació s'ha fet per un import de 351.180 euros i l'empresa ha assegurat al consistori que en 18 mesos el nou Pla estarà preparat. José Antonio redorat, regidor d'Urbanisme, ha explicat que es donarà participació a totes les associacions veïnals de la ciutat perquè expressen el seu parèixer. En este sentit, es crearà una comissió de seguiment que

serà una espècie d'òrgan consultiu en què es vagen adoptant solucions consensuades entre tots els sectors implicats en el nou Pla.

HOMENATGE FALLER

La Junta Local Fallera de Benicarló ha informat que la ciutat acollirà el pròxim 17 d'octubre l'homenatge que les falles de tota la Comunitat Valenciana rendiran a les seues Falleres Majors. L'acte començarà en la Plaça Constitució amb la recepció dels invitats que es traslladaran a l'annex del Pavelló polisportiu, on tindrà lloc l'acte. El mantenidor de la gala serà Jordi Sevilla, Ministre d'Administracions Públiques i la Junta Local aprofitarà per a celebrar el seu XXV aniversari.

X ANIVERSARI CORAL KILIX.

Dissabte passat la Coral Kilix, va celebrar el desè aniversari de la seua fundació amb un concert que van oferir en l'Auditori Municipal de Benicarló. El repertori va estar compost per temes que es van interpretar en el concert de celebració del V aniversari, com The Music Always There With You o Boig Per Tu. El programa es va completar amb algunes de les peces que la Coral Kylix interpreta en els últims temps, com a Can You Feel The Love Tonight, de la banda sonora del Rei Lleó, o Califòrnia Dreaming.

Música de l'època de Benet XIII

La Capella de Ministrers i el Cor de la Generalitat Valenciana, dirigits per Carles Magraner, van inaugurar el IX Festival Internacional de Música Antiga i Barroca de Peníscola el passat dimecres. Sens dubte, van impressionar el públic assistent amb una magnífica interpretació d'obres d'aquesta època (S XIV), la majoria anònimes i de compositors com Jacob de Senleches, Johannes de Janua, Jehan Robert, B. de Cluni i Johannes Symonis. Van destacar els cantants solistes i, sobretot, Josep Hernández, contratenor. Pilar Esteban, soprano, va mostrar una gran plasticitat en la veu, una varietat de timbres i colors que es fonien amb la resta d'instruments i veus. Els fet d'haver de canviar el lloc del concert, es va realitzar a l'església de la Mare de Déu dels Socors, va afavorir l'acústica del conjunt.

Olga Lluch

Que ve Arévalo

Si l'any passat va ser el famós Marianico el Corto l'encarregat de donar la nota humorística en les festes d'agost i fa un parell d'anys van ser els genials Hermanos Calatrava, enguany el destinat a fer-nos passar una estona divertida en tan assenyalades dates serà el valencianíssim còmic Arévalo.

Paco Arévalo es va iniciar en el món de l'humor en els famosos espectacles cómicotaurino-musicals en què tan i tan bé han destacat sempre els valencians. Només cal recordar, a tall d'exemple, que la celebèrrima Banda del Empastre era de Catarroja. Arévalo va arribar a treballar, vestit de Cantinflas, amb figures tan significatives com Manuel Celis "El Bombero Torero", "Don Canuto", el "Gran Kiki", el "Gran Tato", el "Terrible Manolín" o el mateix mestre de mestres Rafael Dutrús "Llapissera". Fins i tot va arribar a torear amb el seu pare, el conegut Francisco Rodríguez "Arévalo". Aviat però va descobrir que la seua vida estava destinada a fer riure sobre els escenaris i aviat va deixar de fer el xarlot per aqueixes places de bous de Déu per passar a fer-lo per aqueixos

escenaris de Déu també. Gràcies però als seus contrastats coneixements del món de la tauromàquia, la Diputació de València va contractar el nostre humorista com a assessor taurí i entre acudit i acudit de gangosos es guanyava un bonic sobresou.

Arévalo, a qui va popularitzar Chicho Ibáñez Serrador al seu "Un, dos, tres...", és l'arquetip de còmic valencià que només utilitza la llengua de la seua terra per fer riure. Igualet que alguns dels polítics del partit amb què simpatitza (el mateix de Manolo Escobar o Julio Iglesias). Els acudits amb accent de l'Horta li surten realment bé, de cine, en la línia del Gran Pepote o Don Pfo. Sempre s'ha sabut, des dels temps de Germana de Foix, que una bona espardenyà als valencians ens fa riure amb ganes.

"Entra un gangoso en un bar y dice: "-Deme un yogur". El camarero le contesta: "-¿Danone?". Y el gangoso: "-¿ Danone va a ser, hombre?, pues de la nevera". Si li ha agradat, no es pot perdre l'actuació del genial Arévalo.

J. Soto

Els tafaners estàvem d'allò més preocupats amb l'anunci que es va fer l'any passat sobre la imminent construcció d'un nou centre de salut a Benicarló. Aquesta infraestructura sanitària havia d'anar justet al lloc on es planta la fira de festes majors en aquests darrers anys. Afortunadament s'ha imposat el seny i enguany, una vegada més, els nostres infants podran gaudir dels tiros, els autets de xoquer i el tren de la bruixa sense haver de patir les molèsties d'un inoportú trasllat. I és que tenim uns polítics que no ens els mereixem... o sí.

Però no només estan d'enhorabona els més menuts per aquestes festes que ja s'apropen, no. També un altre sector social tradicionalment tan desvalgut com és la gent gran s'ho podrà passar en grande amb les

Tafaners

actuacions que especialment s'han contractat per a ells. Els tafaners estem segurs que a l'hogar del jubilat deuen estar contentíssims de poder anar a veure "The Platters" i "Siniestro Total".

L'altre dia va eixir pels mitjans de comunicació el president de la Junta Local Fallera, el senyor Àlex Sánchez Gamallo. Se'l veia content perquè a la nostra població se celebrarà una trobada de falleres majors (la del cap i casal inclosa) i perquè l'elecció de Benicarló per congregat tan magne esdeveniment s'havia produït per majoria absoluta. Doncs tot i l'alegria del senyor Sánchez, hem de reconèixer que els tafaners ens hem quedat

amb un cert regust amarg: per què no es va triar Benicarló per unanimitat? És que no ens ho mereixem tot en el món faller?

Problema resolt. L'olor que fa sempre a la cruïlla de l'avinguda Papa Luna amb Corts Valencianes no és - com diuen alguns desaprensus mals conciudadans- deguda a la claveguera que circula soterrada per aquells indrets, no, que va. La pudor ve, sens dubte, de les deposicions del cranc aquell de la rotonda, que a saber què li deuen donar per menjar...

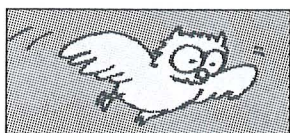
Els tafaners coneixem un home que li han dit que és pràcticament segur que l'altre dia, un dia d'aquests vaja, hi havia un turista (rara avis) a la biblioteca del Morrongo que en comptes de gorrejear el Marca llegia un llibre. Digue'ns desconfiats, però no ens ho acabem de creure.

Directora/ CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ S
 BARBERÀ, PERE
 XAVIER BURRIEL,
 SOL, CARLES LLU
 LLUCH, JOSEP V.
 LOS COS
 Fotografies/ NATA

El Mussol: El pavelló

El mussol ha seguit força entretingut la controvèrsia suscitada per les obres de reforma del pavelló per tal que l'equip de futbol sala pugui jugar a primera divisió el proper campionat estatal, i sobretot per les picabaralles que aquest assumpte ha provocat entre els nostres representants polítics i en l'opinió pública.

El mussol sempre ha defensat que les coses s'han de fer ben fetes des d'un bon començament per tal d'evitar-se qualsevol mal de cap posterior, cosa que ara els ha passat als regidors del nostre consistori i per no fer les coses com calia des d'un bon principi s'han capbussat en una tempesta estival.

El mussol creu que tots ens haguérem estalviat crítiques, retrets, cartes al director, comentaris de bar..., sí l'equip de govern del PP haguera encarregat a començament d'any (per no dir fa un parell d'anys quan ja hi havia la possibilitat de que el Poveu pujarà de categoria) als serveis tècnics municipals la redacció del projecte de reforma d'aquesta instal·lació i al mateix temps que pressupostava aquestes reformes buscarà fermament els convenis institucionals necessaris per a fer-ho i sobretot sí abans de jugar-se els play-off d'ascens el ple municipal ja haguera aprovat aquest lot de millores per tal que l'1 de juny l'empresa correctament adjudicatària posarà les seues màquines a destrossar un pavelló que havia costat deu i ajuda acabar-lo, i tot per tal d'adaptar-lo en tres mesos a les noves obligacions adquirides.

El mussol comprova ara que tots han entrat a sac en aquest tema, els grups de l'oposició qüestionant no l'obra en si sinó les mancances en la seua execució; el grup al poder bus-

cant arguments per justificar les coses mal fetes; els directius del futbol sala neguitosos perquè tot els cau a sobre i els aficionats posant-se amb l'oposició per a dir-los que són uns mal benicarlandos per demanar que les obres es facen de la manera correcta i legal, tal i com mana la legislació urbanística a la que tots estem sotmesos.

El mussol al·lucina observant com tots els sectors favorables a la realització immediata del projecte volen fer oblidar als grups de l'oposició (PSOE/Bloc) les seues obligacions de control de tota la gestió municipal, i per tant en aquest assumpte de vetllar per evitar possibles conseqüències negatives per haver-se fet a corre cuita aquesta ampliació del pavelló.

El mussol torna a piular que les coses s'han de fer correctament, per això, en aquest assumpte, creu que tots són culpables de que s'haja fet tot tan rematadament mal: l'oposició per no demanar en el seu moment l'accelerament d'aquest projecte; el PP per no confiar massa en l'ascens i per això el bou els ha tomat a pillar; els directius per només mirar els interessos del club i els afeccionats per voler justificar a capa i espasa que l'obra s'ha de fer perquè és bona per a Benicarló. Tampoc pot ser acceptable, en democràcia, voler acusar de poc benicarlandos als que tenen una visió diferent a la seua i, molt menys, dir que els que són bons caduferos són els del PP, per garantir-los de qualsevol manera i a qualsevol preu sortir uns minutets per una televisió estatal. Confiam que no siga en la crònica negra de successos.

Pau Anglés guanya el VI Concurs de Música de Cambra de Montserrat

Pau Anglés, compositor i director de la banda de música "Ciutat de Benicarló" ha sigut el guanyador del VI concurs internacional de música de cambra de Montserrat (València). El compositor va presentar al concurs l'obra titulada "Cinc són cinc", una peça per a quintet de vent que definix dins del camp de la música atonal "en el que utilitze un llenguatge basant-se en intervals que es van desenvolupant en la primera part". En el segon temps, els intervals tornen a l'inici. La peça premiada serà estrenada en la inauguració de la 25 edició de les Jornades de Música de Cambra de Montserrat el pròxim estiu.

És la primera vegada que el compositor gana un concurs de música de cambra però no l'única que ha resultat premiat. En el seu currículum ostenta diversos primers premis en concursos de música de qualsevol tipus. "És l'única manera d'aconseguir que les composicions arriben la públic i no es queden en el calaix" assegura. La setmana que ve, **La Veu** els oferirà una entrevista amb Pau Anglés.

USANNA ANGLÉS, JOSEP BAUSÀ, VICENT BORRÀS, NATÀLIA SANZ, EL MUSCH, RAMON PARÍS, OLGA TAUS, TOLITO, JUAN CARTA I EL SAMARUC LIA SANZ I JUAN CARLOS COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

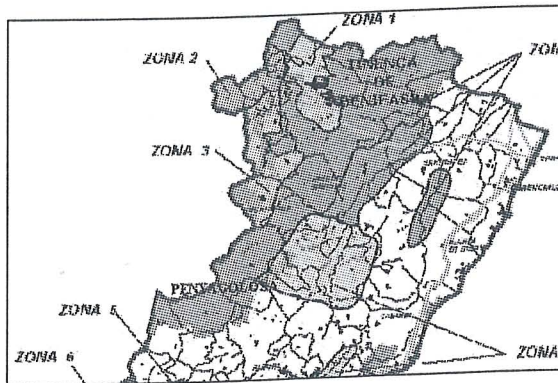
LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

600 aerogeneradors a l'interior de Castelló (2)

El Pla Eòlic Valencià (PEV) s'ha aprovat el 26 de juliol de 2001 i determinarà 15 zones de l'interior valencià com aptes per a la instal·lació de parcs eòlics. Grups ecologistes, sindicats i partits d'esquerra al·legaren el PEV perquè no era una veritable opció per les energies renovables, sols un bon negoci per a grans empreses que no respectava indrets d'alt valor paisatgístic. Diversos ajuntaments socialistes protestaren per quedar fora de les zones aptes i demanaren compensacions pels municipis exclosos per motius mediambientals. La resolució de les al·legacions amplià les zones aptes amb sis municipis més, tots governats pels populars. Segons el conseller, el PEV seria el nou "manà bíblic" pels 66 pobles de les comarques de Castelló amb recursos eòlics.

El 31 de juliol de 2001 s'obrí la convocatòria pública per l'adjudicació dels projectes de parcs eòlics de cadascuna de les 15 zones aptes. S'esperava la resolució a meitat de 2002, i que els primers aerogeneradors funcionaren a en 2003. Es presentaren 17 grups empresarials. Es feu una primera preadjudicació a principis de 2002, amb Iberdrola com a gran beneficiada i exclouent importants empreses. Ràpidament, s'iniciaren les converses per "reordenar" les coses. S'han teixit aliances entre grans companyies elèctriques, proveïdors d'aerogeneradors, entitats financeres i empresaris valencians. Més d'un any durà la "reordenació" i, finalment, amb la Resolució de 23 de febrer de 2003, s'aprova l'adjudicació. Els grups empresarials guanyadors lliuraren la documentació adient, estudi d'impacte ambiental inclòs, que es posà a exposició pública. Fou aleshores quan la gent de les poblacions afectades s'ha assabentaren del que se'ls venia damunt. Es formaren plataformes i grups de refús al PEV que, amb els ajuntaments i grups ecologistes, presentaren moltes al·legacions i organitzaren actes com xerrades o manifestacions. Fins ara, sols han obtingut la declaració d'impacte ambiental favorable els parcs eòlics de la zona 3.

Descriurem les característiques de les zones eòliques de les comarques Castellonenques i l'oposició generada en cada cas. La zona 1 comprèn part dels termes de Forcall, Morella, Palanques i Sorita; tindrà 2 parcs amb un total de 66 aerogeneradors del grup Renomar format per Iberdrola, Banc de València, Fernando Roig... La zona 2 comprèn part dels termes de Forcall, Todolella, La Mata, Olocau, Sorita i Villorres; tindrà 3 parcs amb 83 aerogeneradors de Renomar. Part dels termes d'Ares, Benassal, Castellfort, Cincorres, La Mata, Portell, Todolella i Vilafranca formen la zona 3; tindrà 5 parcs amb 124 aerogeneradors de Renomar. Un molí estarà a menys de mil metres de l'ermita de Sant Pere de Castellfort. Els ajuntaments dels Ports, recolzats pel PSPV, demanen compensacions econòmiques pels pobles exclosos, que siguin els ajuntaments qui les gestionen i, entre

altres, que puguin aplicar l'IBI als parcs eòlics.

La zona 4 inclou indrets de, entre altres, Albocàsser, Catí, les Coves, Alcalà, Cervera, Santa Magdalena del Polpis, Sant Mateu...; tindrà 4 parcs amb 83 aerogeneradors del grup Guadalaviar (Elecnor, CAM, ACS i Acciona). A aquesta zona s'afectaran conjunts d'art rupestre com són la Valltorta o la Cova Gasulla, declarats patrimoni de la humanitat

per la Unesco. Bancaixa i l'ajuntament de Benassal han al·legat que les pistes d'accés a un parc eòlic travessen el Barranc dels Horts, la roureda millor conservada del País Valencià. La zona 5 està fragmentada en tres àrees, una a l'Alt Maestrat i Alcalatén -Atzeneta, Benafigos, la Serra, Xodos, Culla...-, la Plana Alta -Borriol, Sant Joan, Vilafrances...- i l'altra a l'Alt Millars; tindrà 6 parcs amb 228 aerogeneradors de Proyectos Eólicos Valencianos S.A. (Endesa, Bancaixa i Sedesa). S'ha al·legat contra el parc que s'ubicarà damunt del balneari de Font d'Ensegures perquè pot afectar l'aqüífer. S'ha format una plataforma a Benafigos en contra de la instal·lació de molins al Coll del Vidre i altres indrets valuosos del terme.

La zona 6 afecta a municipis de l'Alt Palància -Barracas, Bejis, Toras, Viver...; tindrà 5 parcs eòlics amb 195 aerogeneradors de Proyectos Eólicos Valencianos S.A. Es denuncia que 12 masies habitades queden dins de la zona vulnerable dels aerogeneradors -menys de mil metres- i que no podran desenvolupar cap activitat hostalera o de turisme rural. Hi ha pobles com Barracas o Pina que tindran més de la meitat de la superfície del terme afectada pel soroll dels molins. El mas de Noguera, granja escola amb més de 20 anys, haurà d'abandonar la seva tasca d'educació ambiental. La mobilització més important s'ha produït a aquesta zona, de fet fou a Viver on es constituï la Mesa per a la Ubicació Racional de l'Energia Eòlica del País Valencià.

Els 779 molins -no els 600 del titular- condicionaran greument del turisme rural de l'interior, be de forma directa a la zona vulnerable -ús hostaler, sorolls...-, be per l'impacte paisatgístic.

L'any 1999, el municipi d'Higueruela, a la Manxa, rebé amb els braços oberts l'energia eòlica. Actualment té el major parc eòlic del món i 244 aerogeneradors al seu terme municipal. Segons declaracions del tinent d'alcalde, al diari La Verdad de 6 de juliol de 2004, "creiem que era la panacea però ara ens sentim enganyats". El poble rep anualment 410.000 euros però, segons els veïns, no compensa l'impacte visual ni el soroll. No s'han creat llocs de treballs i els tècnics dels parcs no viuen al poble. Higueruela encapçala l'Associació de Municipis pel Desenvolupament Harmònic d'Energies Alternatives. Esperen que passin els 20 d'anys de concessió per recuperar la tranquil·litat perduda.

Pere Bausà

Parcs eòlics a la costa nord

text NATALIA SANZ

Ll'ajuntament de Benicarló li ha encarregat als serveis tècnics l'elaboració d'un informe per a conèixer l'impacte que produirà sobre la costa la construcció d'un parc eòlic en el mar.

El dimecres a la nit, José Antonio Redorat va donar compte davant de la Comissió d'Urbanisme de l'existència d'un projecte que pretén establir un parc eòlic a una distància d'entre tres i cinc milles de la costa. En total, s'instal·larien entre Benicarló i Vinaròs setze autogeneradors, construïts en la seua major part dins d'aigües de Vinaròs. Una part de la línia de connexió terrestre es faria en terme municipal de Benicarló, a l'altura de la partida Surrach. Redorat ha fet una primera valoració a l'espera dels informes tècnics i ha exposat que esta línia de connexió "ha d'anar ben soterrada perquè no cause impacte ambiental en terra ferma". D'altra banda, considera que, en principi, les torres poden funcionar com a escull artificial per a la fauna marina "encara que haurem d'esperar els informes dels tècnics per a assegurar este extrem" ha dit. D'altra banda, Sergi Pitarch, edil del Bloc per Benicarló, opina que "no quadra la instal·lació de les torres en la zona amb el tipus de desenvolupament que es vol" i que veïns i equip de govern estan defenent. En este sentit, ha al·ludit al "turisme de qualitat" i a la qualitat de vida que es pretén oferir una vegada se solucionen els problemes de la zona nord. Pitarch creu que "estem hipotecant el futur de la millor zona turística de la costa benicarlanda".

El parc eòlic de Vinaròs constarà, segons el projecte que ha presentat al consistori veí l'empresa Capital Energy, de setze aparells. Cada un d'ells s'alça sobre una torre metàl·lica de setanta-un

La costa nord torna a ser protagonista

metres d'altura, ancorada en el fons marí, que pesarà al voltant de cent cinquanta tones. Les aspes tenen un diàmetre d'uns quaranta metres. La inversió prevista per part de l'empresa és de cinc-cents milions d'euros per a tota la província de Castelló, ja que a banda del parc de Vinaròs, està prevista la construcció de set més en tota la costa. Cada un dels parcs podria arribar a produir uns 48 MW que suposaria que en total, els parcs de tota la província arribarien a produir un volum d'electricitat capaç d'abastir a una ciutat de 450.000 habitants. El model s'ha pres dels parcs eòlics de Dinamarca.

PROTESTES ECOLOGISTES

De moment i a l'espera que ambdós consistoris es pronuncien sobre el projecte, els grups ecologistes han començat a elevar les seues protestes per la instal·lació d'estes torres eòliques. L'Associació Protectora de la Naturalesa Llevantina-Ecologistes en Acció (Apnal-EA) ha presentat una sèrie d'al·legacions al Ministeri de Medi Ambient respecte al projecte, considerant que produiran un fort impacte tant en

la fauna marina com inclús en terra ferma. La línia d'evacuació elèctrica submarina (tant en la seua fase de construcció i soterrament com per la generació de camps magnètics) afectarà en la seua eixida cap a la zona terrestre a nombroses comunitats biòtiques, com al·lega este grup ecologista. Podria danyar tant poblacions de fanerògames marines com a moltes altres espècies, moltes d'elles protegides, com els dàtils de mar existents en Surrach-Aigua Oliva. Per un altre part, considera Apnal-EA que hauria de tindre's en compte que la proximitat del gran aiguamoll del Delta de l'Ebre potència l'existència de múltiples trànsits migratoris, diürns i nocturns, de nombroses espècies d'aus i si no s'avaluen adequadament els possibles impactes, podrien provocar seriosos problemes a poblacions d'aus sensibles i amb poca capacitat de maniobra. També es mostra preocupat este grup perquè tota generació d'energia elèctrica comporta la generació de camps magnètics que poden afectar les espècies

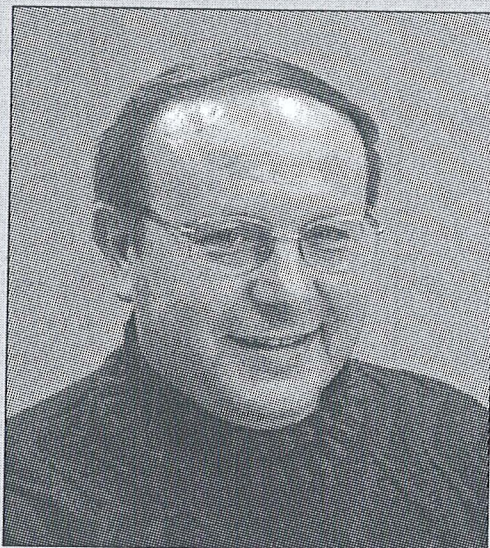
Reflexions sobre el conflicte

MIQUEL ÀNGEL PRADILLA.
El laberint valencià. Onada edicions. Benicarló, 2004.

Miquel Àngel Pradilla, valencià de Rossell (Baix Maestrat) i professor de la Universitat Rovira i Virgili, és un dels més lúcids analistes amb que compta el panorama sociolingüístic català actual i bona prova d'això són els quatre extensos articles que arreplega en aquest llibre que porta com a subtítol "*Apunts per a una sociolingüística del conflicte*", i que vol posar a l'abast del gran públic un conjunt de reflexions al voltant del conflicte instal·lat de manera crònica "*en l'ecosistema comunicatiu valencià*".

El primer dels articles porta per títol "El secessionisme lingüístic valencià", i fa una anàlisi en la línia de Joan Fuster, Lluís Aracil i sobretot R.L. Ninyoles, que en l'any 1969 publicava el llibre "Conflicte lingüístic valencià" i que en feia una anàlisi que Pradilla considera encara molt actual, segons el qual la dicotomia valencià-català era un subterfugi per amagar la veritable confrontació entre valencià i castellà. En aquest article fa també una síntesi de la història del conflicte lingüístic valencià en des dels anys de la Transició, centrant-se en el fenomen de l'anomenat blaverisme, fins a arribar al pacte lingüístic signat per PP i el PSOE, per a acabar amb una anàlisi del que van significar les Normes Ortogràfiques de Castelló i el record de les paraules del professor Manuel Sanchis Guarner, que va afirmar que al País Valencià el dilema no és *fabrisme* o *antifabrisme*, el dilema és *fabrisme* o *caos*.

El segon article es titula "*La política lingüística contemporània al País Valencià*", i el seu objectiu és avaluar la política lingüístico-cultural del govern valencià, des de l'any 1995 en què el Partit Popular governa la Generalitat Valenciana, i el presenta com a model de contraplanificació lingüística, fa una caracterització de la situació que hereta, una enumeració de les seves intervencions i l'avaluació de les conseqüències que es desprenen del seu govern, tot seguint els referents teò-

rics d'experts en planificació lingüística com R.L. Cooper, C.Easman, M.J. Azurmendi i H. Klos.

"Policentrisme normatiu: Una nova conjuntura estandarditzadora per a la llengua catalana?", és el tercer article del llibre, l'objectiu d'aquest treball es analitzar les diferents actuacions lingüístiques de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, nou ens de referència normativa per al País Valencià. Ací el professor Pradilla demana un debat social entorn a l'actuació d'aquest nou organisme, "*buc insígnia del pacte lingüístic*", que sembla que tendeix cap a una

codificació "*exonormativa autònoma*", amb el perill de caure en posicionaments lingüístics suïcides com per exemple la via isolacionista gallega.

En l'últim article, "*L'establiment de la comunitat (socio)lingüística catalana. Un reptu en el marc de la globalització*", tracta de constatar la fatalitat que suposa per al futur de la llengua catalana l'absència d'una autèntica comunitat sociolingüística, això és a conseqüència de tendències centrífugues que torpedinen la consolidació de la comunitat lingüística, com el *blaverisme* al País Valencià o el *gonellisme* a les Illes. Com a antídote d'aquests fenòmens hi proposa l'alternativa de la comunitat lingüística, tot seguint les aportacions fetes per R. Le Page, W. Labov, J. Gumperz, J. Fishman i M. Pueyo. I ens recorda que ens trobem en un nou escenari on les antigues fronteres politicoadministratives son esborrades per les noves tecnologies que les adapta a una lògica de mercat. I això ens ompli de possibilitats però també d'incerteses.

"El laberint valencià" és una aguda i suggeridora aportació al debat social sobre l'etern conflicte lingüístic valencià, que ha de contribuir a cercar el necessari camí de sortida a tan complex laberint.

Josep Manuel San Abdón

Ubicació pol·lèmica

Benicarló comptarà amb dos noves línies d'educació infantil en el col·legi públic Eduardo Martínez Ródenas. Francisco Flos, regidor de

Cultura, ha anunciat la pròxima ampliació del col·legi, que es realitzaran en uns terrenys adjacents a les actuals instal·lacions. El regidor va informar que "s'han oferit dos

terrenys als tècnics de Conselleria de Cultura" que van vindre de visita a la ciutat fa tres setmanes i van mostrar la seua conformitat. Flos va anunciar que "ja s'està treballant en la redacció del projecte d'ampliació" que permetrà donar resposta a la creixent demanda de places escolars en la ciutat.

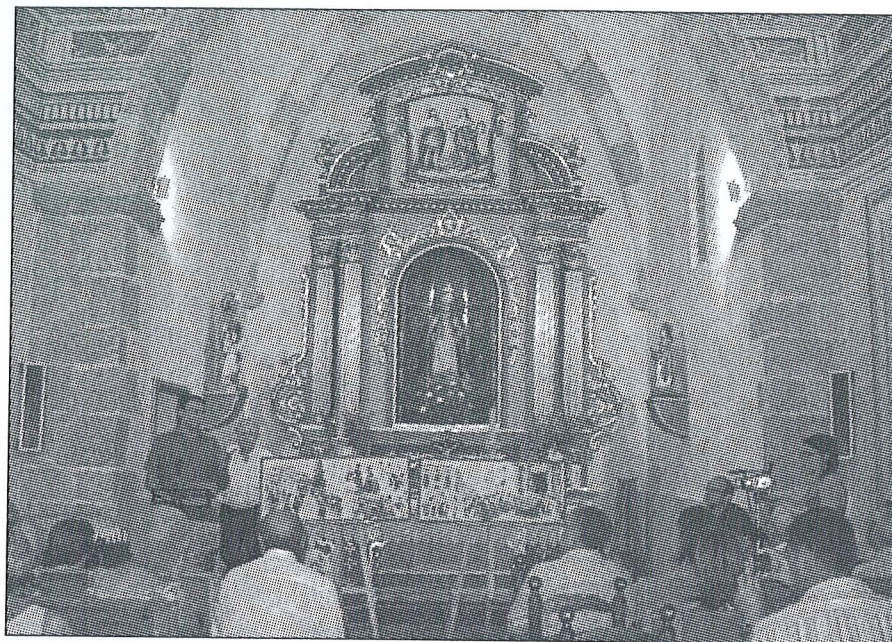
Pintures per a l'Ermita del Sant

text NATALIA SANZ

Divendres passat es van presentar a Benicarló els esbossos dels pannells que el pròxim mes de maig penjaran de les parets laterals de l'Ermita de Sant Gregori. Josep Antoni Caldes serà l'encarregat de plasmar l'obra en els dos pannells que es penjaran en les parets laterals de l'Ermita el pròxim mes de maig, coincidint amb la celebració de la festivitat del sant. D'esta manera, quedarà quasi completada la restauració que, fa vint-i-cinc anys, va mamprendre l'Associació Amics de Sant Gregori.

Els pannells vindran a cobrir els buits que deixara en el seu dia uns tapissos que van desaparèixer. Caldes ha volgut reflectir en una de les seues obres la tradició benicarlanda de la romeria que se celebra en honor al sant el dia de la seua festivitat en el mes de maig. En el pannel de l'artista benicarlando es podrà veure el moment en què la imatge del sant és treta de l'església de Sant Bartomeu i és possible reconèixer a prop de trenta personatges molt coneguts de la vida social benicarlanda.

D'altra banda, en la paret contrària, i conformant un espècie de puzzle, Caldes plasmarà la

Romeria en si, amb el repartiment de les tradicionals "paperines" per part dels membres de l'associació, la missa de campanya que se celebra a les portes de l'Ermita i bous aspectes que l'artista benicarlando ha considerat que són emblemàtics de la festa.

L'Associació vol sufragar el cost dels pannells amb les aportacions dels benicarlandos "que mai ens han fallat quan hem demanat diners per a l'Ermita" assegura una de les sòcies. L'entitat va nàixer amb la intenció de recuperar la festa que se celebrava antany en la ciutat i restaurar l'ermiteja del

sant, que estava tan abandonada que inclús havia desaparegut la imatge e el seu titular. A poc a poc, amb esforç il·lusió i molt de treball han aconseguit al llarg d'estos vint-i-cinc anys que la festa es convertisca en una de les més populars del calendari festiu de Benicarló.

Enguany, pensen organitzar una sèrie d'actes per a celebrar el vint-i-cinc aniversari de l'Associació. A més, han tingut l'alegria que la dama de la seua associació, Cristina Roig, ha sigut triada Reina de les Festes de Benicarló.

Intensitat artística

10-VIII-2004. Al Ayre Español, "Cantates i aries italianes de Häendel". Director: Eduardo López Banzo. Mezzosoprano: Lola Casariego. "Al Ayre Español" ha estat un dels millors grups que han sonat, entre les parets del pati del Castell del Papa Lluana, en l'actual Festival. El grup de cambra, format per quartet de corda, contrabaix, tiorba, clavecí i dos oboès ho van deixar clar des del primer acord del "Concerto Grosso Op. 3 n. 4". Idees clares respecte a l'estil, respecte a la sonoritat del grup. En resum, van transmetre molta energia, però això sí, amb rigor estil·lístic. Per la seua banda, però integrada en el conjunt, Lola Casariego va mostrar, a més d'una gran veu, una gran versatilitat

en la interpretació de les aries i recitatius de les cantates "Crudel tirano Amor" (Londres, 1721) i "Ah! Crudel, nel pianto mio" (Roma, 1707). **Olga Lluch**

Bon debut del Benicarló

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Aniré directe al tema: diumenge passat no vaig anar a Càlig a vore el debut del Benicarló. Si el pacient lector no vol continuar, ara és el moment de deixar la lectura perquè tot el que seguirà seran elucubracions, divagacions i deslligos diversos que difícilment tindran cap relació amb el partit que va acabar guanyant el CDB per 0 a 4. I que conste que si no vaig pujar va ser perquè a última hora vaig pensar que les sis de la vesprada era una hora intempestiva per sortir de casa i exposar-se al sol i a tots els inconvenients que la canícula ens depara quan estem a l'aire lliure.

De ganes no me'n faltaven, de veritat. Vaja, de fet, de matí estava decidit a anar-hi perquè em vaig emocionar quan vaig vore pel carrer el vicepresident del Càlig, senyor Marzal Caldés, amb un quatre per quatre anunciant l'esdeveniment esportiu de la jornada: (música de còpia espanyola amb la veu de Rocío Jurado "viva el pasodoble...") "esta tarde a la seis, en el Campo Municipal de Càlij (sic)..." ("que hace alegre la tragedia, viva lo español" tiroririrori). Ah, que dur deu ser l'exili! Però en fi, el futbol és així que deia Bujadín Boscof.

Malgrat no haver assistit en persona al partit, reconec que m'he preocupat una mica i que he escoltat la ràdio i fins i tot he parlat amb algú que va ser més valent que jo i que es va atrevir a desafiar els elements i va seure en una de la cadires de la remodelada grada del terreny de joc calijó. Segons

he pogut saber, el CD Benicarló va jugar amb dos alineacions diferents, una en cada temps, és clar, i malgrat la poca delicadesa dels amfitrions a l'hora d'entrar a disputar les pilotes es va poder palpar una manifesta superioritat de l'equip que presideix i entrena José Verge. La primera part va acabar amb un lacònic zero a un (Raül Martínez) i la segona va ser un festival amb un continu atac i gol i tres dianes més (dos Raül Martínez -primer jartric de la temporada- i una Cristian Peraire).

Les noves incorporacions van causar una bona impressió en general, però encara caldrà esperar vore'ls alguns partits per poder valorar les seues habilitats balompèdiques. Em va contar el meu informant que els calijons ja es devien donar per perdors abans de la disputa del partit perquè el trofeu que es va endur el segon classificat era com tres vegades més gran que el que li van lliurar al guanyador. No voldria fer cap comentari sobre això que diuen dels de la via çap amunt perquè sé que és fals, però és que de vegades et fan malpensar sense voler.

Aquest dijous passat el CDB va fer el seu debut al Municipal de la Carxofa contra la Peña Valencianista de la nostra ciutat. Si això fóra una revista seriosa, a hores d'ara en aquesta mateixa pàgina hi constaria, si més no, una bonica ressenya sobre les incidències més remarcables del matx. Però no, l'amo diu que el dimecres de nit es tanca l'edició i es tanca l'edició. L'únic que em queda és tractar de fer un pronòstic i si l'encerto quedaré com un cavaller i si no, com un porc. Allà va. Benicarló - 7, Peña Valencianista

- 0. Arriscat, eh ?

Només una cosa més. Un veí meu que sap que tinc afició a això del futbol em va guardar i donar el calendari de lliga que ja han publicat tots els altres mitjans de comunicació seriosos. Me'l vaig mirar per damunt. En primer lloc, naturalment, vaig mirar quan jugàvem contra el Vinaròs (el 21 de novembre allà i el 3 d'abril ací). Iniciem el campionat a casa contra el Betxí, després dos partits seguits fora (Borriana B i Segorbe), tornem ací contra l'Almassora i ja, sense solució de continuïtat, a San Jorge. Llevat del Sagunt i el Saguntí, la resta són equips de nuejtra provincia. Ja ens donaran pel sac entre el Castellón B, el Villarreal C i tots aquests que ens tenen tanta ràbia i tanta enveja.

Debut del Ràcing de Benicarló

Diumenge passat el Ràcing de Benicarló va disputar el primer partit de la seua història al camp del Morella. El resultat (3-1), segons ens ha informat ben amablement el nostre Josequi, no s'ajusta als mèrits exhibits pels dos equips. Els morellans van marcar dos gols gràcies a l'ajut del vent i el tercer va ser en fora de joc.

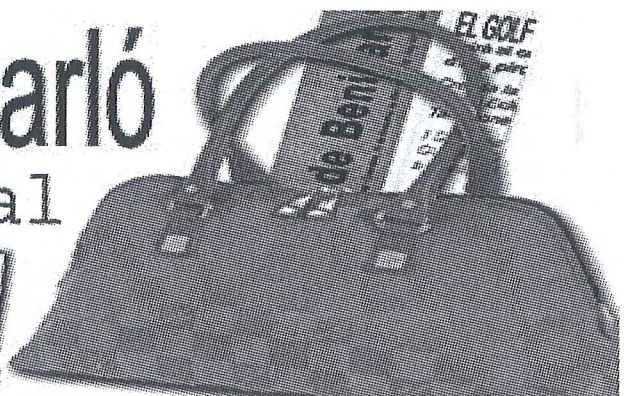
A la segona part els benicarlondos es van imposar sobre el terreny de joc i Gotzon va materialitzar el que esperem siga un gol històric per al nou club de futbol.

Tot i que el resultat puga semblar excessiu, els membres del Ràcing es mostren satisfets amb el seu joc i estan segurs de realitzar una bona campanya aquesta temporada que ve.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

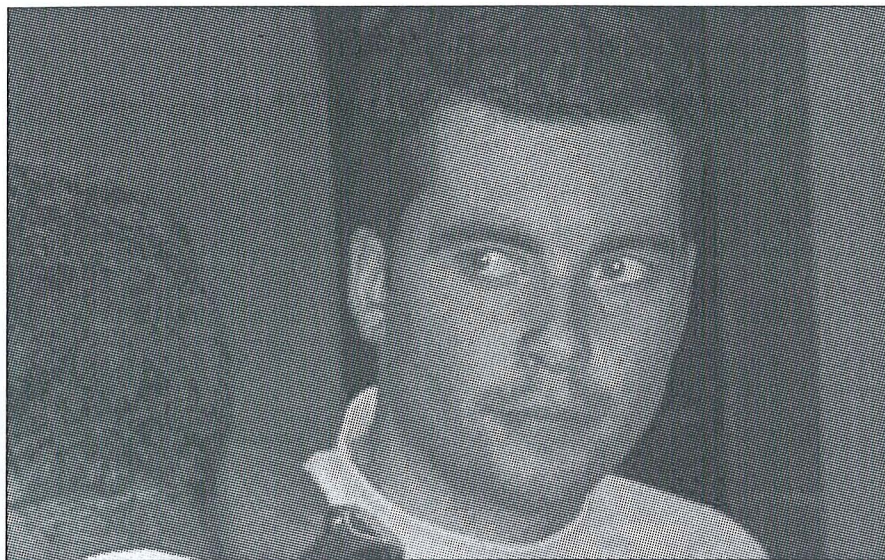

laveu debenicarlo

S'incorpora Lorenzo Fontana

text REDACCIÓ

A última hora de dimarts arribava a Benicarló Lorenzo Fontana que va acudir directament al Pavelló Municipal de Vinaròs per a conèixer als seus nous companys i exercitar-se suaument, el jugador italo-brasilera feia les seves primeres valoracions a l'arribada. "Estic molt content de tornar a Espanya un altra vegada. Ja tinc experiència en la Divisió d'Honor i vinc per a ajudar a l'equip a aconseguir el seu objectiu. Conec a Alberto, vam ser companys en la Luparense i espero integrar-me de seguida en el grup per a posar-me al dia de seguida", va dir. Lorenzo seguirà una programació especial per a intentar que estiga com més aviat millor al mateix ritme que els seus companys. D'altra banda Sánchez Cava evoluciona molt favorablement del seu genoll i treballa a bon ritme, mentre que Chelete pateix unes molèsties en el peu dret que li impedeix exercitar-se amb normalitat.

Primer amistós

Els homes de Taxio Gutiérrez jugaran el primer partit amistós matí dimecres a les 20'30 hores en el Pavelló Municipal de Peníscola enfront del PTG lava de Moscu, que va jugar les semifinals de la copa russa la temporada passada i que aquesta entrenat pel ex jugador del FC. Barcelona, Alecio. També es van confirmant horaris definitius dels amistosos, a

més d'aquest en Peníscola, el conjunt benicarlando jugarà dissabte que ve, 14 d'agost, a les 19 hores un tres en un en la localitat de Casp, enfront de l'equip local i el DKV Zaragoza FS.

La següent pedra de toc per a la plantilla del BENICARLÓ fs. serà el Miro Martorell FS., en el seu pavelló, el dia 19 d'agost a les 19 hores.

+ Esports

Dissabte passat es va celebrar en les instal·lacions del club de petanca de Benicarló un torneig internacional. 32 equips internacionals van jugar a la petanca durant 16 hores seguides, un fet històric ja que a Espanya mai s'havia dut a terme una competició d'estes característiques. A més, el club petanca de Benicarló va aconseguir reunir els millors jugadors.

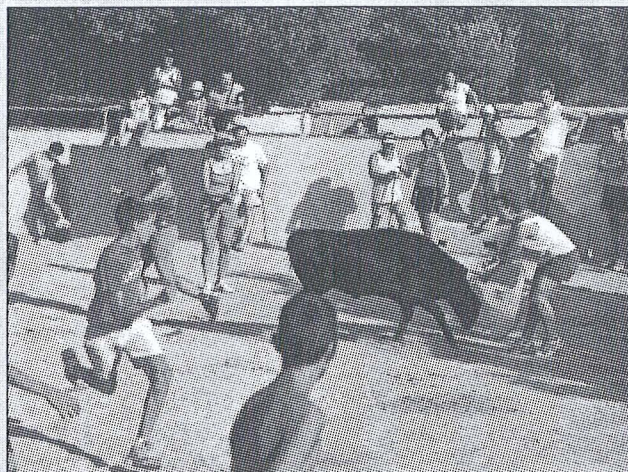
El club desenvolupa diverses activitats al llarg de tot l'any i entre elles es troba el foment d'este esport entre la gent més jove. No és res estrany, per tant, que la mitjana d'edat dels participants en el torneig rondara els quaranta anys. I és que, contràriament a la fama que té, la petanca és un esport per a totes les edats, com ha quedat demostrat este cap de setmana.

TRIATHLÓ POPULAR

El diumenge al matí i dins de la desena campanya de prevenció de les drogodependències, es va organitzar una triatlón popular. En la mateixa van prendre l'eixida 61 participants amb la sana intenció de passar el dia

practicant esport.

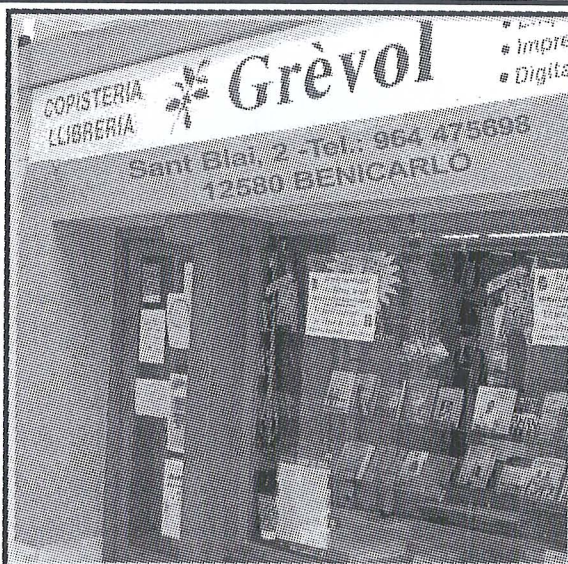
Trecents metres de natació, cinc quilòmetres amb bicicleta i un i mig de carrera a pié, amb eixida i arribada en el port de benicarló. Al final, s'imposava en la prova amb un temps de 21 minuts i 51 segons Eduardo Rivera, del club d'atletisme de Vinaròs. El primer benicarlando a arribar a la meta va ser José Luis Alcaraz.

Per Xavi Burriel

Festes sorolloses

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores